

Školní POSLÍČEK

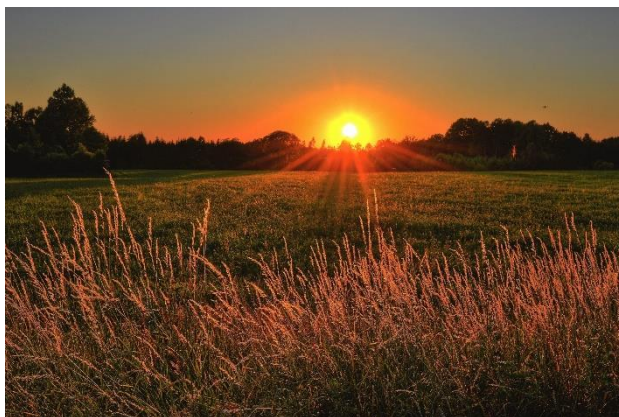

Listopad 2021

Východ slunce

Pokud chcete spatřit letní východ slunce, musíte si budík nastavit na velmi brzkou dobu. Ale za ten pohled na probouzející se krajinu to náročné vstávání rozhodně stojí! Nejdříve je tma a ticho, později se horizont začíná zbarvovat do jemně růžové barvy. V tu chvíli se změní nejen příroda, ale i pohled na svět.

Najednou se vše zdá být tak jednoduché, jen na tu jedinou chvíli z celého dlouhého dne. Zhluboka se nadechnout ranního chladného vzduchu je velmi očišťující. První paprsky světelného kotouče vykukují zpoza stromů a probouzí tím všechny živočichy, rozzáří a zbarvují rozsáhlé louky a začínají se tvořit první stíny.

Když už ten kotouč vyleze za obzorem, je ještě slabý a hřeje jen lehce. Ovšem ta krása, pohled na tu šťastnou přírodu a to ticho! Velice příjemný a přátelský je zvuk diamantově se lesknoucího potůčku, který si pro sebe tiše šeptá a bublá.

Je tu nový den s krásným začátkem...

Sára Kislingerová, 8. B

Milí čtenáři,

po skoro dvouleté odmlce máte opět v ruce školní časopis. Váš pOslíček vám přináší zajímavosti z naší školy a také ze světa. Loni a předloni přerušil naši redakční práci covid, ale jak vidíte, stále žijeme! Hned na začátku vám přinášíme milou vzpomínku na léto, které už je doopravdy nenávratně pryč. Snad na ně při čtení Sářina článku trochu zavzpomínáte. Tvrdou realitu života vám naopak připomene následující básnička. Ale než si ji přečtete, věnujte pozornost tomu, co ještě můžete v časopise najít:

Stromy a příběhy o nich

„Co z tebe bude?“ - rozhovory
o budoucnosti i minulosti

Soutěže, malování, testíky,
vtipy

Zajímavosti o stromech

Podzimní rozjímání

Podzimní vítr
nám čechrá vlasy.
Kdepak jste prázdniny,
kdepak jste asi?

Zase jsme usedli
do školních lavic,
matika, čeština -
život je na nic.

Testy a písemky
zase nás moří,
radši bych vypadla
do Řecka k moři.

Musíme vydržet,
učit se více,
aspoň než na stromku
zazáří svíce.

Rozvrh hodin

Dějepis mám hodně ráda,
mám v něm svého kamaráda.

Známa šikmá věž je v Pise,
dozvídám se v zeměpise.

Na chemii spěcháme,
pokusy vždy děláme.

Vypočítat rovnice,
učíme se v matice.

Fyzikou se zabývám,
jedničku pak dostávám.

V přírodce už za chvíli,
poznám všechny motýly.

O školu se zajímáme,
písemek se nebojíme.

Markéta Lexová, 6.C Anežka Lexová, 8.B
Obrázky: Mája Marková, 8. B

Odpoledne v lese - ve víru podzimu

Vydala jsem se jednou odpoledne v říjnu na procházku s mým malým pejskem do lesa.

Vstoupila jsem do lesa a ucítla jsem tu typickou vůni nejkrásnějšího ročního období - podzimu. Z lesa vycházel klid, ticho téměř nedotknutelné krajiny, ale zároveň ruch, neklid a šum. Bylo to cítit na každém kroku, jak se zvířata, rostliny, a hlavně stromy chystají na období klidu a spánku, úplně se na to těší.

Ze stromů padalo pestrobarevné listí, se kterým si pohrával divoký větřík, který je roztančil ve vzduchu. Kochala jsem se tím. Kochala jsem se sluncem, které propouštělo své paprsky mezi stromy a ty prosvítaly barevnými roztančenými listy.

Bylo krásně, listí mi šustilo pod nohama. Slunce se smálo radostí, že má již celodenní pout' po obloze za sebou a už si načechrává peřiny, aby se mu lépe spalo. Všem jako by postupně dávalo dobrou noc.

Je krásné projít se lesem právě, když se zde odehrávají nejrozmanitější divy podzimu.

Anežka Lexová, 8. B

Kamarád strom

Kamarád jako kamarád, toto slovo nemusí vždycky mít stejný význam, který vás napadne. Někteří lidé ale nemusí mít přátele ve formě člověka, ale mohou to být třeba rostliny, stromy a ostatní živé organismy. Každý člověk to má jinak. Já vám ale povím o jednom stromu, který takového kamaráda měl.

Duše toho stromu byla oddána jen a pouze tomu jednomu člověku. Ten strom se nacházel uprostřed ničeho, rostl tam sám a ani jedno zvíře se u něj neobjevilo. Na jaře obrůstal bílými nevinnými květy, v létě plody rodil, na podzim svlékl se z šatů, vítr mu očesával ty jeho křehké plody a v zimě ho chránila jemná, tenká, až kouzelně bílá košilka. Byl smutný, pouze sluneční paprsky tančily nad jeho korunou. Nikdy ho nikdo neobjevil, ani nepojmenoval a ani neucítil dotek lidské duše. To se ale jednou změnilo.

Toho dne ho totiž objevila jedna dívka. Z ničeho nic se před stromem objevila jako anděl a celý strom ozářila. Dotkla se jeho kůry a ucítla jeho láskyplné srdce, které bilo jako o závod. Pohlédla na něj, usmála se a pevně ho objala. Přitom vyslovila slovo „hvězdička“. Zmizela stromu před očima, ale přece jenom mu něco zanechala. Jeho jméno - Hvězdička.

Ted' už to nebyl ten osamělý strom beze jména, ale strom plný lásky, kterou rozdával kolem sebe. Navždy si uchoval vzpomínku na první dotek lidské duše a na své jméno Hvězdička. Nebyl sám, měl svého strážce schovaného ve svém srdci. Pamatoval si jednu jedinou a tu nejdůležitější věc, že nikdy nebyl a není sám.

Text a ilustrace: Aneta Matějčková, 8. B

Můj kamarád strom

Můj kamarád strom je jabloň, která je stejně stará jako já. Tat'ka ji zasadil, když jsem se narodil. Odmalička tu byla a rostla se mnou. Vždy na podzim nám dávala jablka, ale v zimě mi jí byl líto, protože byla celá zasněžená a mrzla. Na jaře jí vyrostou krásné květy, na které ale mám alergii. Někdy mi přijde, že je z toho smutná, proto ji na usmířenou každý den zalévám.

V létě, když je horko, schovám se pod ni a cítím její energii, jak mě zdraví. Pode mnou je čerstvá, měkká tráva, přede mnou náš polenský kostel. Nade mnou se chvěje listí a rozkvetlé květy. V létě jablka opadávají. Přijde mi, že strom si potřebuje odlehčit od neuzrálých jablek. Hází nám je do bazénu a někdy i mně na hlavu. Když mi jednou hodila na hlavu neuzrálé jablko, vzpomněl jsem si, že jsme se ve fyzice učili o Isaacu Newtonovi. Asi mi chtěla pomoci s fyzikou.

Patrik Kudla, 8. B

Asi jste si všimli, že stromy nás budou provázet celým číslem časopisu.

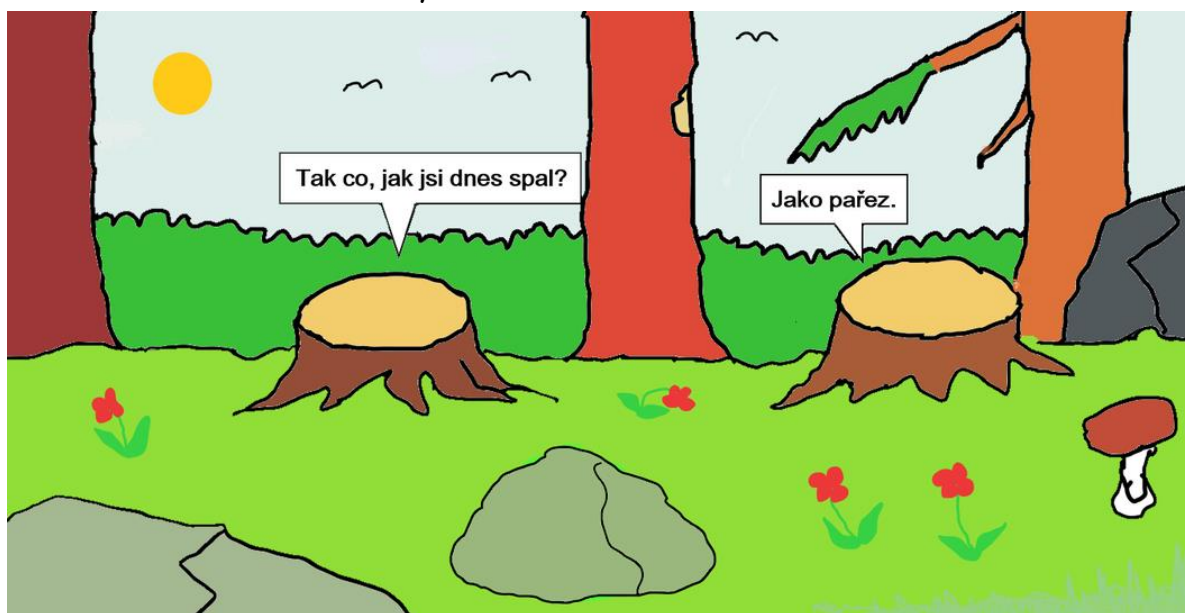
... „A kde jsou ty stromy?“ ptá se Sára Kislíngerová:

Když se nudím, jdu si udělat vyhlídkovou vycházku do opuštěné krajiny. Tenhle týden to bylo ale jiné. Všechno bylo odlišné. Docela jiné, než to bývávalo.

Kam zmizely všechny ty šeptající stromy? Co se to stalo se všemi lesními barvami? Nemůžu tomu uvěřit. Všude jsou jen stopy od strojů. Pařezy čerstvě pokácených stromů na mě žalostně koukají. Nezvládám to. Utíkám po vyasfaltované cestě pryč od té mýtiny. Obloha je přikryta obrovitou tmavě šedou dekou. Dnešek je fakt příšerný. Zhluboka se nadechnu a snažím se uklidnit, ale nejde to. Pořád mi nejdou z hlavy zvířátka, která kvůli vymýcenému lesu ztratila svá obydlí. Sednu si na kraj té staré prašné silnice a přemýšlím. Sedím tu už asi dvacet minut a čekám na blížící se déšť.

Když už ztrácím naději, že příroda dostane alespoň vodu, otevírám oči. Uviděla jsem tu nádheru. Na konci cesty se zjevuje překrásná duha, která mi vyráží dech. Je nádherná, usmívám se na ni. Jako by pohřbila všechnu tu hrůzu, kterou jsem spatřila chvíli předtím. Duha zbarvila krajinu jako profesionální malíř. Alespoň ten duhový most mi zachránil den. Už můžu v klidu odejít domů.

Kdykoliv si vzpomenu na tu trápící se přírodu, na ty pařezy a zvířata, zjeví se mi v hlavě ta malebná duha. Díky ní dokážu usnout.

<https://www.facebook.com/Michalovy-kreslen%C3%A9-vtipy-1073678792658833/>

Šepot listí

Toulám se cestou do neznáma, kde mlha se rozplývá. Kde ze stromů listí spadává. Barevné krásné je, nikdo na světě kromě mě ho nespatri, jelikož brzy ze světa zmizí. Vítr si s ním pohrává jako s mými vlasy, které se jemně smotávají do copánků. Potom ale náhle narazím na rozložitý starý dub stojící uprostřed mé cesty. Pod ním usíná křehké listí k věčnému spánku. Jen tak stojím v té mlze a hledím na ten přenáherný strom. Usednu pod něj, lehce mu rukou ohmatám jeho kůru a ucítím tepání jeho srdce, které přede mnou ukryvá. Vidím, jak se dělají víry z listí. Musím už domů, a tak se vracím neznámou cestou v mlze a slyším, jak za mými zády listí cosi šeptá.

Aneta Matějčíková, 8.B

Poznáš tyto listy?

Co z tebe bude

Tuto otázku často slyšíme z úst rodičů i učitelů už od dětství. Odpověď většinou zní dost bezradně. Když se nás ptala paní učitelka ve školce, odpovídali jsme třeba kosmonaut, popelář, princezna a podobně. Tehdy se nám to zdálo ještě daleko, ale příští rok půjdeme každý svou cestou, poznáme nové lidi a s těmi „starými“ už nebudeme v každodenním kontaktu. Spousta devátáků už ví, co by chtěla v budoucnu dělat, ale jsou tady i tací, co nemají žádnou představu o své budoucí škole. Trochu jsme to zmapovali a zjišťovali u malých i velkých, jaké mají plány do budoucna.

Sára Šléglová, 9. A

Děti z prvních tříd jsme se zeptali:

Čím bys chtěl/a být, až vyrosteš?

Ivetka

Operovat zvířátka, protože je mám moc ráda.

Sofie

Já bych chtěla být policajtkou, protože se mi to líbí.

Sedrik

Fotbalistou, protože to rád hraju.

Kačenka

Paní učitelkou, protože mě baví si na to hrát.

Eliška

Taky paní učitelkou, protože si na to hrajeme s Kačenkou.

Bruno

To ještě nevím.

Míša

Já budu kadeřnice s mojí kamarádkou Kristýnkou, protože si umím sama udělat dva culíky.

Vaneska

Píchat pejskům a kočičkám injekce. A mám doma papouška.

Gábinka

Operovat zvířátka, protože si odpoledne koupíme křeč ka.

Ondra

Já bych chtěl být policajtem, protože mají hezký auta.

Tonda

Policajtem a znám Anetku a ta je hodně stará.

Kubík

Já chci být archeologem, protože chci vykopat kostru velkého tyranosaura.

Autoři: Barbora Strašilová, Zuzana Mikší a Anna Janderková z 7.B

Čím chtějí být žáci 8. B?

Někteří se za své plány nestydí, takže se podepsali. Plány beze jmen jsou od těch, kteří chtějí zůstat v anonymitě.

Už od páté třídy jsem věděla, že se chci stát doktorkou na chirurgii. Je to můj vysněný cíl mé cesty životem. Víím, že to jednou dokážu, protože si věřím, a to je nejdůležitější.

Aneta Matějčková

Ještě to nevím určitě, ale jako malá jsem měla mnoho snů o povolání. Všechny ale směřovaly k práci s lidmi, spíše s dětmi.

Chtěla jsem být učitelkou v MŠ. Jeden čas jsem i chtěla pracovat v dětském domově nebo v kojeneckém ústavu.

Teď se mi zachtělo být učitelkou na druhém stupni základní školy, především bych chtěla učit dějepis, protože je to spolu s matematikou jeden z mých nejoblíbenějších předmětů.

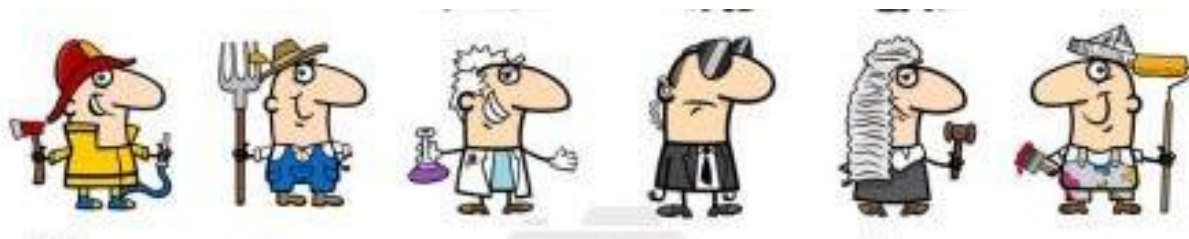
Tak ještě uvidím...

Anežka Lexová

Chtěla bych být kadeřnice, protože mě baví starat se o vlasy. Je to můj sen už od mala.

O svoje vlasy se starám sama, nejen sobě, ale i své rodině. Proto má moje mamka růžové vlasy.

Monika Kašíková

Chci být lidským doktorem. Baví mě starat se o lidi, pomáhat jim, ošetřovat je. Hodně mě baví operování lidí, sleduji to v televizi a nedokážu se od toho odtrhnout.

Jiří Vanický

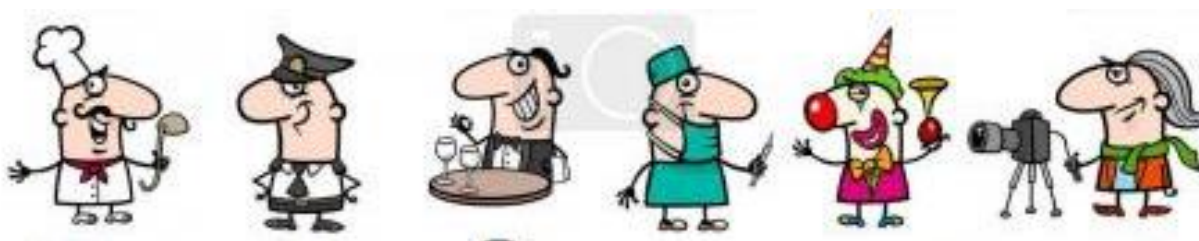
Když jsem byl malý, chtěl jsem být kovářem, později jsem chtěl být popelářem - už ani nevím proč. Ted' bych chtěl jít na vojnu anebo na policistu.

Jako malá jsem vždycky chtěla být zvěrolékařkou, protože jsem se ráda starala o zvířátka a doted' miluji přírodu.

Když mě to ale přešlo, chtěla jsem být agentkou nebo jít na vojnu, ale tam bych moc neuspěla a ted', když už se mám rozhodnout, vůbec nevím. Nejraději bych dělala něco kreativního a originálního, např. mít svoji vlastní značku oblečení.

Chtěla bych být slavnou návrhářkou oděvů nebo herečkou, protože by mě ta práce bavila a vydělávají se tam velké peníze.

Být slavnou herečkou je super, protože at' jdete kamkoliv, tak vás tam budou znát a obdivovat. Za každý váš film, ve kterém budete hrát, dostanete spoustu peněz. Navíc u natáčení zažiji spoustu zábavy.

Chtěla bych jednou být zpěvačkou, baví mě zpívat, ale ne každému se ten sen splní. Nemám moc šanci dostat se třeba na pěveckou konzervatoř, protože nemám moc dobré známky, ale vím, že o tento sen budu usilovat ještě dlouho.

Kristýna Benešová

Zatím nevím, nejraději bych nedělal nic, ale to asi nepůjde. Určitě nechci sedět u počítače. Měl jsem nápad, že bych mohl investovat. Někdy o tom sleduji videa. Nebo by mě bavilo cestovat a dělat o tom videa, ale proslavit se na internetu je těžké.

Chtěl bych být rentiérem. Chtěl bych jím být, protože bych nemusel nic dělat. Ale jelikož to asi nevyjde, tak chci být veterinářem.

A proč bych chtěl být veterinářem? Protože mě baví práce se zvířaty, ale nechci pracovat s lidmi, protože práce s lidmi je podle mě nejtěžší práce vůbec.

Chtěla bych být dobrou mámou. A proč?

Protože chci, aby moje dítě bylo o něco lepší než já a aby bylo dobře vychované. Chci být tomu dítěti dobrým vzorem.

Chci být šťastný. Proč? Protože štěstí si za peníze nekoupíš!

Tadeáš Ďurač

A nakonec devátáci odpovídají na otázku: Co bys chtěl v budoucnu dělat a proč?

Viki Kučírková: Chtěla bych být modelka a kosmetička, protože mají hodně peněz a líbilo by se mi být slavná.

Ondra Kadlec: Armádní pilot. Mám rád adrenalin.

Aleš Horký: Chtěl bych být popelářem. Je to zajímavá práce. (To teda určitě! - pozn. redakce)

Následují (opět) 3 anonymy:

Sportovní trenér. Baví mě sport a komandovat lidi.

Učitelkou v mateřské škole. Baví mne práce s dětmi.

Chtěl bych být automechanik. Zajímají mě auta.

Adam Jelínek: Chtěl bych pracovat jako učitel, protože mají dobrý plat a dva měsíce volna.

Sára Šléglová, 9. A

Obrázky: <https://fotky-foto.cz/>

Vyzpovídaly jsme i některé vyučující:

	Čím jste chtěl/a být, když jste byl/a malý/á?	Čím byste chtěl/a být, kdybyste nebyl/a učitelem/kou?
p. uč. Kalábková	učitelka	úřednicí
p. uč. Polanská	letuška	letuška
p. uč. Urbanová	učitelka	kadeřnice
p. uč. Kratochvílová	policistka	práce v kanceláři
p. uč. Košina	kosmonaut	architekt
p. uč. Bahounková	cvičitelka	cukrářka

Alena Bahounková a Daniela Bradáčová, 9. A

Rozhovor s babičkou - Marií Hradovou

Jaké jsi měla plány, když jsi byla malá?

Chtěla jsem být herečkou, protože jsem ve třetí třídě hrála divadlo.

Jak sis představovala svou budoucnost?

Chtěla jsem mít dvě děti, dům s autem a učit švadleny šít.

Co ti na dnešní době nejvíc vadí? Co se ti líbí?

Vadí mi nedisciplinovanost občanů, nedostatek zubařů a bezohledné chování k životnímu prostředí. Líbí se mi čistota města, možnost cestování a že je zboží k dostání.

Chtěla bys vrátit čas?

Vrátit čas bych chtěla, ale jenom trochu.

Markéta Lexová 6. C, Anežka Lexová 8. B

© povolání - pro zasmání

Žena nastoupí do letadla a ptá se letušky: „Mohla bych se podívat za kapitánem?“ Letuška jí odpoví: „Lituji, slečno... piloti teď pracují z domova.“

Starší pán sedí v letadle a brečí. Letuška se ho ptá, co se děje.

Pán odpoví: „Já se bojím, já jsem ještě nikdy neletěl!“ Letuška si

povzdechne a řekne: „Vy muži jste všichni stejní. To samé říkal před chvílí i pilot.“

Potká se zahradník s kamarádem.

Zahradník: „Potřebuji poradit. Je správné, že na jahody dávám hodně hnoje?“

Kamarád: „No... já je mám raději se šlehačkou.“

„To je divné,“ říká jeden hospodář druhému, „jak to, že ti ta tvoje kravička dává tolik mlíčka a přitom je taková hubená...“

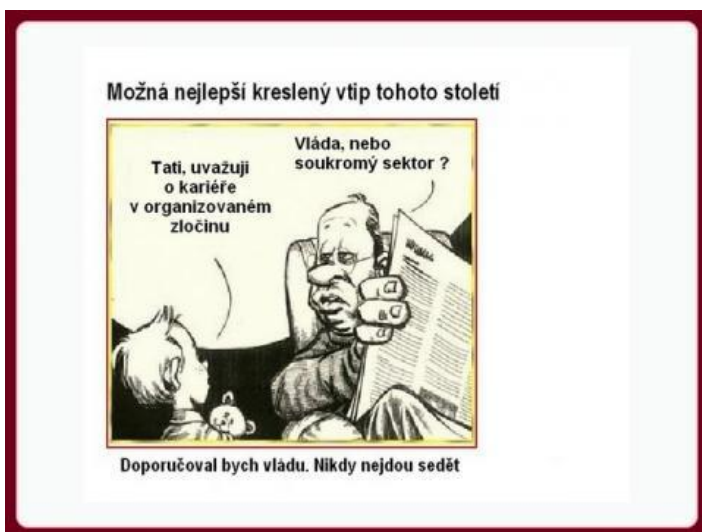
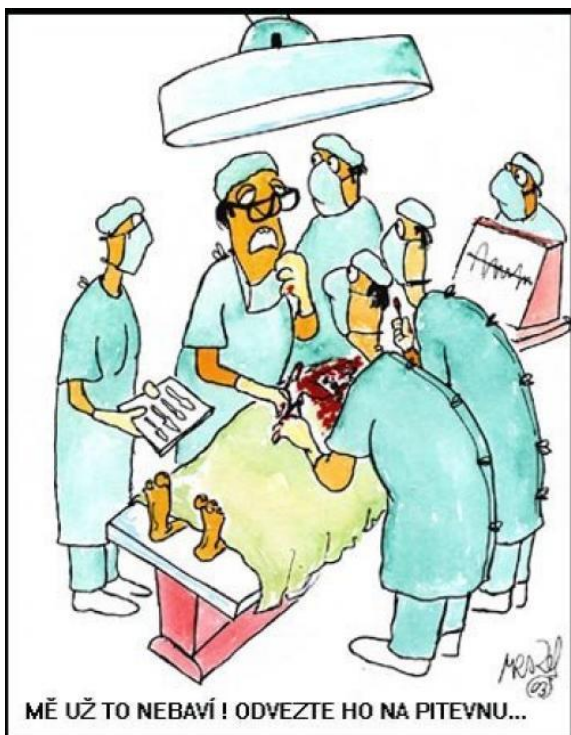
„Víš, já jí vždycky řeknu: tak co, budeme dneska dávat mlíčko nebo masíčko?“

„Ahoj, co děláš?“

„Nic“

„A to je to tak těžké?“

„No, těžké ani ne. Ale hrozná konkurence.“

"Moje povolání je synku založený na tom, že lidi ztrácej půdu pod nohama !"

Pokud vás zajímá, co se děje v naší škole, můžete se podívat na školní TN studia POT. Odkaz najdete na stránkách školy.

Luštění:

L	O	U	K	A	Ř	Ú	L
O	Č	Í	N	Ú	Ž	J	B
K	O	P	Y	T	O	CH	Ý
O	K	L	E	E	Ř	A	K
M	O	A	N	S	E	M	D
O	L	V	T	T	Z	E	F
T	Á	Á	U	Ů	Á	L	O
I	D	N	Ž	L	V	E	T
V	A	Í	Í	O	Á	O	B
A	O	P	P	K	T	N	A
J	A	L	D	O	K	E	L
Í	P	E	Á	Ň	O	N	L
Č	M	T	Ů	H	L	O	I
K	Č	K	Á	Č	E	S	D
O	X	X	E	K	V	V	I

TAJENKA: Co září nedovaří,

Zvíře, které umí měnit barvu, je?

Co snáší slepice?

Zvíře, na kterém se jezdí?

Má to 4 nohy a jíme na tom?

Čím ořezáváme pastelky?

Je mléčná i hořká. Co to je za sladkost?

Samec od krávy?

Co vytvářejí včely?

Velká plocha porostlá trávou a květinami je?

Sport, při kterém se kope do fotbalového míče, je?

Nástroj na řezání masa a zeleniny je?

Král zvířat je?

Čím cítíme?

V čem nosíme pití?

Mládě kachny?

Velká plocha porostlá trávou a květinami je?

Domeček pro včely je?

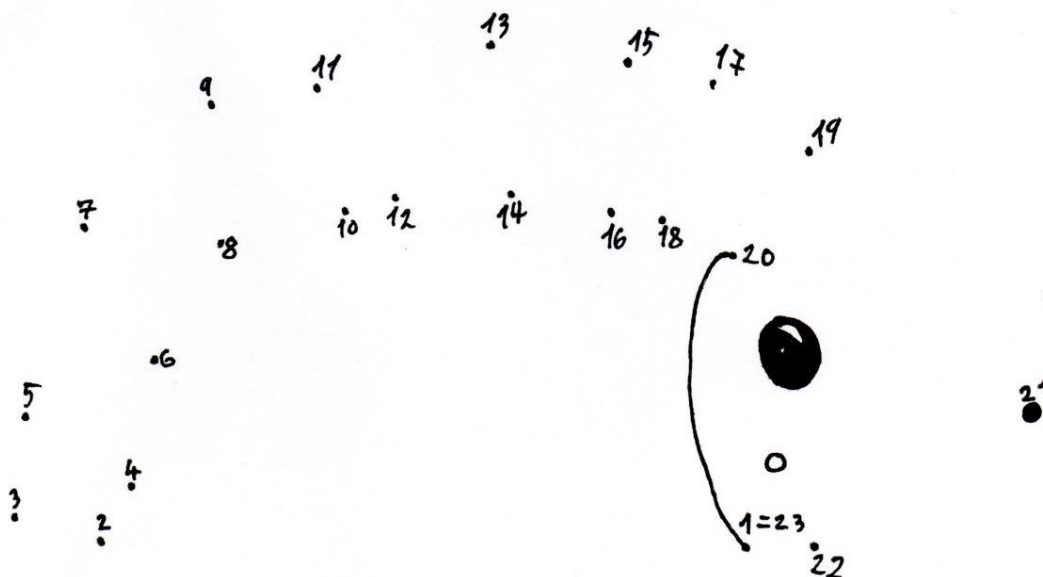
Čert má nohu a?

Čím vidíme?
Nejlepší přítel člověka?
Nespisovně lidé je?
Černá tekutina, která nejde vyprat, je?
Sport ve vodě je ?
Národní strom je ?
Kos je ?

Vytvořily: T. Bártová a K. Rychlá, 5. B

Domaluj a vybarvi si obrázek

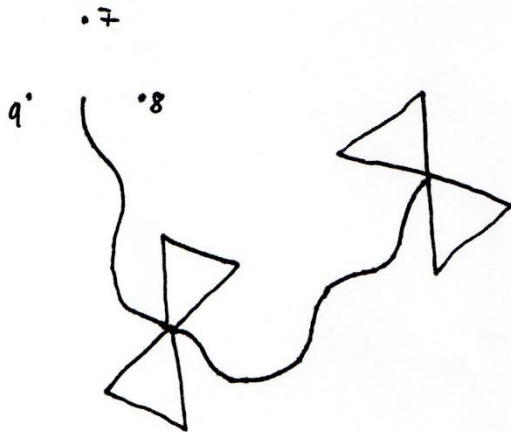
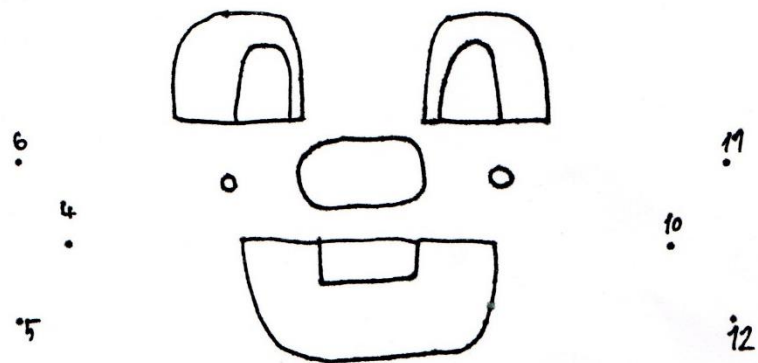

Milé děti,

pokud se chcete zúčastnit naší soutěže o ceny, vyluštěte osmisměrku, domalujte obrázky nebo odpovzte na test. Stránku čitelně podepište a připište třídu. Odevzdejte třídnímu učiteli (1. stupeň) nebo do žákovské knihovny (2. stupeň).

1=19 2

3

Nakreslil Rošť'a Kourek, 7. A

Vymaluj si obrázek od Máji Markové. Můžeš i dokreslit pozadí podle své fantazie.

Zajímavosti o stromech

1. Stromy jsou nejdelsí živé organismy na naší planetě a jeden z největších přírodních zdrojů.
2. Stromy čistí vzduch, snižují hluk, zlepšují kvalitu vody, dělají naši planetu krásnou...
3. Nejstarší strom na světě objevil vlastně náhodou učitel zeměpisu. Pojmenoval jej po svém psovi. Strom se nachází ve Švédsku a jmenuje se Old Tjikko. Podle výsledků měření uhlíkovou metodou je strom starý okolo 9500 let. Není to žádný vzácný druh - jedná se o hojně rozšířený smrk ztepilý.
4. Jediný strom produkuje přibližně 120 kg kyslíku za rok.
5. Ty nejcennější stromy můžou mít hodnotu nad 250 000 Kč.
6. Dub má kořeny dosahující hluboko pod zem, kde jsou zásobárny vody. Nejenom kov, ale i voda vodí elektrický proud, a proto přitahuje blesky. A právě kvůli svému spojení se spodní vodou je při bouřce dub nejčastějším terčem blesků. Víc než jiné stromy. Proto za bouřky - honem co nejdál od dubů!
7. Na trnkách si často dělá hnízdo ťuhýk. Víte proč? Ťuhýk je malý zpěvný pták, ale chování má tak trochu jako dravec. Jeho latinské jméno znamená v překladu řezník. Ťuhýk totiž loví nejenom hmyz, ale číhá i na malé ptáčky nebo myšky. Ty si pak, když má potravy nadbytek, napichuje na trny trnek podobně jako v obchodu pan řezník maso na háky. Nesmíme mu ale přisuzovat lidské vlastnosti. Ťuhýk není žádný krut'as nebo darebák. Naopak. Tím, že brání přemnožení hmyzu nebo hlodavců, chrání přírodu.
8. Na každého člověka na planetě vychází přibližně 420 stromů.
9. Každý rok se lidskou činností zlikviduje 15 miliard stromů, přičemž člověk jich „vrátí zpět“ jen třetinu.
10. Nejvyšší strom na světě vyrostl v americké Kalifornii. Jmenuje se Hyperion a měří 115, 6 metrů. Tím pádem je vyšší než londýnský Big Ben nebo americká socha Svobody.

Zdroje: <https://www.reflex.cz/>
<https://junior.rozhlas.cz/>
<https://www.savour.cz/blog/strom-zivota-jaky-ma-vlastne-vyznam>

Listy stromů – řešení: lípa, dub, bříza.

Test:

1. Který strom je za bouřky nejčastějším terčem blesků?
2. Ve které zemi roste nejstarší strom na světě?
3. Kolik stromů na planetě vychází na 1 člověka?
4. Co znamená slovo tuhýk?
5. Kolik měří nejvyšší strom na světě?

Redakční rada:

Markéta Lexová, 6. C
Anežka Lexová, 8. B
Mája Marková, 8. B
Aneta Matějčíková, 8. B
Sára Kislingerová, 8. B
Kateřina Rychlá, 5. B
Tina Bártová, 8. B
Daniela Bradáčová, 9. A
Alena Bahounková, 9. A
Sára Šléglová, 9. A
Rost'a Kourek, 7. A

Vtipy - odkazy:

<https://dikobraz.cz/search?page=2&combine=Alfred%20Rudys%20Zdrav%C3%AD%2C%20Rodina>

<https://m.loupak.fun/video/galerie/4592-obrazky-kreslene-vtipy-xliv>

https://www.denik.cz/z_domova/ctenari-se-bavi-na-ucet-koronaviru-posilaji-vtipy-i-rady-jak-prezit-karantenu-20200408.html

<https://www.alik.cz/v/povolani/2>

<https://www.terraignota.cz/2020/03/31/koncerty-zatim-v-nedohlednu/>

Vydáno na ZŠ Polná

4. 11. 2021

Grafická úprava: Zd. Bužgová

Jazyková kontrola: Zd. Bužgová a J. Kalábková

Obrázek na titulní straně: Mája Marková